

[Kolbjørn.]

mening nu skride til fuldførelse af den kortere fugleflugtslinje.

Det er nærliggende at sammenligne hovedtallene på et budget med de tilsvarende tal for det sidst afsluttede regnskabsår samt med tallene i det løbende. Det trykte regnskab for finansåret 1955-56 blev jo forelagt ved folketingsårets begyndelse. Det udmærker sig ved at udvise det største overskud i dansk finans' historie: 615 mill. kr., et resultat af de beslutninger om indførelse af forskellige forbrugsbegrænsende afgifter og indskrænkning af anlægsvirksomhed, som et flertal her i tinget traf i marts 1955 til værn for valutaen.

Finansloven for det løbende år har siden sin vedtagelse i marts måned været genstand for en lang række drøftelser. Under forårets forhandlinger om skatteudskrivningen regnedes der med, at året ville komme til at udvise et overskud på omkring 350 mill. kr. Imidlertid forringedes dette ved lønforhandlingernes resultat, nedsættelsen af formueskatten og beslutningen om at øge tilskuddene fra udligningsfonden til kommunernes sygehusudgifter. En sådan forringelse af overskuddet måtte af hensyn til den almindelige økonomiske politik anses for betænkelig. Finansministeren tilkendegav her i tinget og ved et samråd med finansudvalget den 17. maj, at regeringen fandt det påkrævet i det mindste at fastholde et overskud på drifts- og anlægsbudgettet på 350 mill. kr. Dette samråd blev udgangspunkt for en lang række møder med finansministeren, en møderække, der med en afbrydelse midt på sommeren har været ved til i dag. Der har under disse møder og de dér stedfindende forhandlinger været stilet imod besparelser og forbedringer af det løbende års finanslov af en størrelsesorden på 100 mill. kr.

Jeg har set disse møder karakteriseret som en diskussionsklub. Som deltager kan jeg ikke finde kritikken imod finansministeren berettiget. Ministeren har skriftligt henledt udvalgets opmærksomhed på ikke mindre end 180 poster på finansloven, som derefter har været drøftet med henblik på besparelser eller forhøjelser. Ved disse drøftelser har de enkelte fagministre været tilkaldt, ligesom de i en række tilfælde senere har fremsendt skriftligt materiale

til belysning af baggrunden for og betydningen af den enkelte bevilling.

Den højtærede finansminister har nu i sin fremsættelsestale oplyst, at resultatet af disse drøftelser foreløbig har været 60-70 mill. kr. besparelser, hvoraf 50 mill. kr. på forsvaret. Om nogle af de større forbedringer af budgettet, der bragtes i forslag, har det ikke været muligt at opnå enighed i udvalget. Det gælder bl. a. forhøjelsen af forskellige posttakster, hvorom ministeren for offentlige arbejder senere har fremsat forslag her i tinget.

Jeg kan deltage i beklagelsen over, at der ikke er nået større beløb indtil videre, men er egentlig ikke særlig forbavset derover. Som medlem af spareudvalget af 28. april 1950, der under ministeriet Erik Eriksen-Ole Bjørn Kraft gennem 113 møder i løbet af to år nåede frem til besparelser og indtægtsforøgelses på 28,2 mill. kr. — det var dengang, der var vifet med 600 mill. kr.s besparelser — har jeg erfaring for, hvor vanskeligt det er at gennemføre nedsættelser af én gang vedtagne bevillinger.

Det har i pressen været antydnet, at regeringen ikke ville noget, medens oppositionspartierne tilstræbte streng sparsommelighed. Det er en agitationsform, som egentlig ikke kan siges at overraske; den er jo gentaget i årenes løb ved den ene og ved den anden lejlighed. Imidlertid vil der i det foreliggende tilfælde være grund til at slå fast, at initiativet hele tiden har ligget hos finansministeren. Først i slutningen af september begyndte man fra anden side at udforme sine tanker.

Den 19. september proklamerede den konservative presse en konservativ spareplan af henimod 27 mill. kr.s omfang. Senere på dagen blev der forelagt finansudvalget en opstilling af en række punkter, hvorom det hed: „Foranstående fremsættes til nærmere undersøgelse og overvejelse. En del af forslagene er identiske med de af finansministeren foreslåede“. Denne skitse indgik naturligt i drøftelserne, men det må siges, at en række af posterne var af ganske løs karakter. F. eks.: folketingets konto nedsættes med 500 000 kr. Der ses ikke tilløb til nogen nedsættelse i den senere skete indstilling om folketingets budget, til trods for at det konservative parti i udvalget for